משל ונמשל...

"ורדפו מכם חמשה מאה ומאה מכם רבבה ירדפו ונפלו איביכם לפניכם לחרב" (ויקרא כו, ח).

הצדיקים המעטים גוברים על הרשעים הרבים.

כאשר שני צבאות נלחמים זה בזה, בדרך הטבע מנצחים אלו שהם חזקים יותר בכמות ובאיכות. אולם במה דברים אמורים כאשר שני המחנות שווים זה לזה במצבם ובתנאיהם, הם חופשיים ואין לפניהם כל מכשול. לעומת זאת, כאשר תנאיו ומצבו של המחנה האחד שונים משל המחנה השני, התוצאות ידועות מראש. כאשר מחנה אחד משוחרר וחופשי בכל תנועותיו ואין לפניו כל עיכוב ומכשול, ולעומת זאת, בפני המחנה האחר ניצבים הרים ובקעות, סלעים ונחלים, ואינו יכול לנוע בחופשיות, מובן שהמחנה הראשון ינצח למרות שהוא קטן בכמותו ובאיכותו.

רבי ישראל מסלנט הקשה:

הקב"ה ברא את העולם למען התכלית שהטוב יגבר על הרע. אולם מאחר שהרעים מרובים יותר מהאנשים הטובים, אם כן, כיצד יתכן שבדרך הטבע יגברו הטובים?

והוא השיב עפ"י המשל הנ"ל:

אמנם הרשעים רבים הם ואילו הצדיקים מעטים, אולם הרשעים קשורים לקנאה, לתאוה ולכבוד, וחשים כאילו מונח עול כבד על צוארם והם כבולים בשלשלאות של ברזל. לעומת זאת, הצדיקים שדבקו בדרך הטובה הם חופשיים ובני חורין, והם אינם שבויים וכבולים ביד יצרם. לכן, גם ההולכים בדרך הטובה יכולים לגבור על אויביהם, למרות שהם מועטים בכמות.

עמוד התפילה...

*** אי"ה מדי יום מתקיים מנין בשחרית יחד עם בחורי הישיבה הגבוהה בוגרי ישיבות קטנות מצטיינים.**
הצבור היקר והקדוש מוזמן.
קורבנות ב: 6.55. ישתבח ב: 7.30.
*** וכן מדי שבת, קורבנות ב: 7.15.**

אבות ובנים

אי"ה מדי שבת קודש, אחר תפילת מנחה בשבת קודש, מתקיים לימוד של אבות ובנים בבית מדרשנו.
הצבור הקדוש מוזמן לטעום ולהגדיל תורה ולהאדירה.

בס"ד, שיעור תורה בקרית חיים...

כמו כן, הננו שמחים להודיע לציבור הקדוש, שמתקיים שיעור ע"י מורנו ראש הישיבה שליט"א מדי שבוע ביום שני בקרית חיים מערבית ברח' אברבנאל (בבית הכנסת הלבן-הקרוב לים) בהלכות תפילה, מספר בן איש חי, בשעה 19.45 בערך.
הציבור היקר והקדוש מוזמן להגדיל תורה ולהאדירה.

רואים ישועה והצלחה!!!

המעוניינים לתרום לאחת מסעודות **הישיבה - לעלוי נשמת נפטרים, לרפואה, להצלחה, לזווג הגון, לזרע של קיימא או הצלחה בכל הענינים, התרומה לישיבה** בסך - 200 ש"ח.
ויהי רצון שבזכות החזקת התורה הקדושה, שתבורכו בכל מילי דמיטב. לתיאום בט"ל: 9847363 - 04.
או דרך בנק הדואר, מס' החשבון בבנק הדואר - 2598156.

זמני התפילות והשיעורים בימי החול לציבור הקדוש.

אי"ה, בבית מדרשנו מתקיים מדי יום בשחרית תפילה כותיקין. להלן זמני הנץ החל משבת "נשא, בהעלותך"

יום	עלות השחר	טלית/ ותפילין	נץ
ש	4:08:45	4:35:45	5:34:30
א	4:08:00	4:35:15	5:34:15
ב	4:07:30	4:34:45	5:33:45
ג	4:07:00	4:34:15	5:33:30
ד	4:06:30	4:33:45	5:33:00
ה	4:06:00	4:33:15	5:32:45
ו	4:05:30	4:33:00	5:32:30
ש	4:05:00	4:32:30	5:32:15
א	4:04:45	4:32:15	5:32:00
ב	4:04:15	4:32:00	5:31:45
ג	4:04:00	4:31:45	5:31:45
ד	4:03:45	4:31:30	5:31:30
ה	4:03:30	4:31:15	5:31:30
ו	4:03:15	4:31:00	5:31:15

השיעור בכולל ערב לקהל הקדוש.

* שיעור הכנה

מ: 20.30 - 21.00.

* ומהשעה:

21.00 - 22.00

שיעור ע"י מורנו ראש הישיבה, במסכת: מועד קטן

אחר תפילת שחרית **שיעור בהלכה** ע"י מורנו ראש הישיבה **בהלכות ספר - תורה.**

מנחה: 18.45.
ערבית ראשונה: 20.10.
ערבית שניה: 22.00.

שיעור מוסר מדי יום ע"י מורנו רא"ש - הישיבה והכולל.
בס"ד. *18.25* **הציבור היקר והקדוש מוזמן להגדיל תורה ולהאדירה.**

מכותלי בית המדרש בימי שישי ושבת

* **ביום שישי בבוקר** שיעור עם מורנו הראש ישיבה מהשעה: 11.15 - 13.20 במסכת **מנחות**, ואחרי כן תפילת מנחה.
* **בליל שבת** שיעור בשעה: 22.45 - 22.00.
* **וביום השבת:** אחרי תפילת הנץ מתקיים שיעור בהלכה - בהלכות תפילין סימן **ל"ד**, עם הסברים למעשה ע"י מורנו ראש הישיבה (קידושא רבה אחר התפילה).
* **בשבת** בין השעות: 17.00 - 15.30 - שיעור כחצי שעה - חומש עם פירוש **הרמב"ן, ואח"כ שיעור בהלכה,** ע"י מורנו ראש הישיבה. ואחרי כן בשעה 17.00 תפילת מנחה.

הציבור הקדוש מוזמן על מנת להגדיל תורה ולהאדירה.

דבר המערכת.

לכל אחינו "בית ישראל" עליה בתורה ויראת שמים, וקיץ בריא ושמח.

המעוניינים לזכות לתרום ל"זכוי הרבים", ע"י הוצאת עלון זה לאור, ע"י תרומה לישיבה בסך - 200 ש'. עם אפשרות לפרסום, לעלוי נשמת או להצלחה בכל העניינים, או בחסות שתפורסם. אפשר לצור קשר עם המערכת בט"ל - 0527-182434
המעוניינים לתרום להחזקת המוסדות: מס' חשבון בנק הדואר – 2598156 תזכו למצוות.

בס"ד

עלון 729

ד' שבוע

חכמה ומוסר

מקור הברכה

עלון בעניני פרשת השבוע, מוסר, הלכה, ואגדה. בראשות הרה"ג **אברהם טוויל הכהן** שליט"א ראש הישיבה הגבוהה לבוגרי ישיבות קטנות מצטיינים וכולל אברכים - **"חכמה ומוסר"**. פעיה"ק רכסים ת"ו, רח' התאנה 2 טל' - 9847363 - 04.

נשא

*** מפטירין:** ויהי איש שופטים י"ג
* אין אומרים 'צדקתך' בשבת זו.
* במוצאי שבת מברכין ברכת הלבנה.

זמני הדלקת נרות שבת

כניסת השבת
חיפה : 7 : 09
תל אביב : 7 : 16
ירושלים : 6 : 57
יציאת השבת
חיפה : 8 : 22
תל אביב : 8 : 21
ירושלים : 8 : 18
ר"ת חיפה : 9 : 06
ר"ת תל אביב : 9 : 04
ר"ת ירושלים : 9 : 03

בהעלותך

*** מפטירין:** רוני ושמחי זכריה ב:
* סוף זמן ברכת הלבנה במוצאי שבת עד השעה: 22.14.

זמני הדלקת נרות שבת

כניסת השבת
חיפה : 7 : 13
תל אביב : 7 : 20
ירושלים : 7 : 02
יציאת השבת
חיפה : 8 : 27
תל אביב : 8 : 25
ירושלים : 8 : 23
ר"ת חיפה : 9 : 12
ר"ת תל אביב : 9 : 10
ר"ת ירושלים : 9 : 08

פרשת: נשא.

"איך יוצאים מהגהינום?!"

דרשו חכמים ואמרו (בב"מ נח) כי כל אדם היורד לגיהנום, בסופו של דבר מסיים להתנקות שם מחטאיו ועולה הוא אל המנוחה והנחלה בגן – עדן. אך ישנם 3 סוגי אנשים, שהם נכנסים לגיהנום, אך אינם יוצאים משם לעולם! מי הם אותם אנשים שאין להם תקנה? "המלבין פני חברו ברבים והמכנה שם רע לחברו."

אדם שציער את חברו בימי חייו, הלבין את פניו לעיני הציבור, כינה לו שם גנאי ולא עשה תשובה על כך- לאחר 120 שנה כשיכנס הוא לגיהנום, לא יוכל הוא לצאת ממנו, בעבור המעשה החמור והנורא שעשה.

ישנם אנשים רבים אשר הם ה'חברמנים' של השכונה' היודעים לזרוק מילה מצחיקה ופוגעת על כל אדם שרק יעז שלא לכבד אותם. 'ה'חברמנים' האלה הם המסכנים הגדולים ביותר. וכי יכולים אנו לתאר מהו העונש הנורא ביותר הזה – לרדת לגיהינום לנצח נצחים?!.

הגמרא במסכת שמחות (פ"ח) מספרת כי בשעה שנגזרה הגזירה הקשה על ההוצאה להורג במיתות משונות של 'עשרת הרוגי מלכות', החל ר' ישמעאל לבכות בבכי מר. "מדוע הינך בוכה?", שאלו רבו שמעון בן גמליאל שהובל גם הוא להריגה, "והלא בעוד מספר רגעים תהיה בין הצדיקים בגן עדן עליון, ומדוע לך להצטער ולבכות?"

עצר ר' ישמעאל את בכיו ואמר: "ידע אני שעומדים אנו להיכנס להיכל מיוחד בשמיים אשר לא כל אחד זוכה לו, אך בוכה אני על שאנחנו נהרגים ונשפטים כאנשים שהיו מחללי שבתות וכשופכי דמים"!, יללי בבכי, "והרי יכל ה' להמיתנו כדרך העולם, ואם נהרגים אנו בצורה כה קשה, אע"פ ששכרנו רב, הרי יש בכך סיבה, ועל כך אני בוכה."!

פנה אליו רבן שמעון בן גמליאל ושאלו: "אמור נא לי ר' ישמעאל, האם אי פעם באה אליך אישה לקבלת ייעוץ וברכה, ואתה אמרת לה שאין לך זמן כעת, מפני שאתה כעת צריך לישון או לאכול, וכתוצאה מכך היא הוצרכה להמתין כל אותו זמן בצער ובמתח?".

"אני מאמין שקרה לי מקרים שכאלו בחיי", השיב ר' ישמעאל. "אם כן", השיב לו ר' שמעון, "דע לך, שאמרה התורה: "כל אלמנה ויתום לא תענון", ודרשו רבותינו, כי איסור זה לא נאמר רק על אלמנה ויתום ממש, אלא בכל אדם שאין לצערו, שחלילה יש על כך עונש כבד: "אם ענה תענה אותו, כי אם צעק יצעק אלי, שמע אשמע צעקתו וחרה אפי והרגתי אתכם בחרב." - אם אישה שבאה אליך מתוך מתח ודאגה והייתה זקוקה לעצתך וברכתך ואתה דחית אותה, בשמיים דקדקו עמך ולקחו את כל צער ההמתנה שנגרם לה כל אותם שעות עד אשר התפנית אליה, ועל כך משלם ה' במיתה ח"ו."

שמע זאת ר' ישמעאל ונחה דעתו. "כעת מבין אני מדוע יוצא אני להריגה במיתה קשה שכזו". והדברים מפליאים: וכי הרב לא צריך גם הוא לישון ולאכול? וכי אינו בן אדם? אמת, גם הוא צריך, אך אין מה לעשות, שהרי יש כלל בידינו: יהודי שמצטער בגלל חבירו, אף בלא כוונה – יש בכך סכנה ועונש כבד.!

כך מספרים על הגאון הרב יהודה צדקה זצ"ל, ראש ישיבת פורת יוסף, שלמרות גילו המופלג ומצב בריאותו מעולם לא רשם על דלת ביתו שעת קבלת קהל, אלא כל אדם יכל להיכנס אליו בכל עת ומדוע? מפני שתמיד חשש הרב שמא אנשים מסכנים ושבורים שיגיעו לביתו ויראו שהדלת סגורה והרב כעת לא מקבל קהל, יצטערו בליבם, ועל צער ההמתנה בתור של אותם מסכנים יענישו אתו קשות בשמיים.

כמה צריך האדם להיזהר שלא לצער אף אדם ולא לגרום לו להמתין, לעיתים האדם מקבל שיחת טלפון והוא מנתק או דוחה את השיחה – דבר זה מסוכן ונורא, כי מי יודע אם אותו אדם שמתקשר אליך, זקוק לך מאד וכעת נגרם לו צער מכך, וכבר אמרו חז"ל: "כי על הכל יביא האלוקים במשפט." ('אורות אליהו').

פרשת: בהעלותך.

"כוחן של עשר אגורות!"

מספרים כי פעם אחת סיפר רבנו האר"י ז"ל לתלמידיו כי הצדיקים האמיתיים יכולים לראות במצחו של אדם את כל המצוות והעוונות שעשה. אלא, שלאחר זמן מה, נמחקות המצוות והעוונות שעשה מעל מצחו, מלבד מצוה אחת הנשארת חקוקה על ראשו תמיד. ומהי?... מצוות הצדקה – אשר היא עומדת לאדם לזכות בכל עת, ובזכות מעשה הצדקה לאדם יש שמירה והגנה מיוחדת, כדברי הפסוק (ישעיהו לב, יז): " וְהָיָה מַעֲשֵׂה הַצְּדָקָה שָׁלוֹם וַעֲבֹדַת הַצְּדָקָה הַשְׁקֵט וָבֶטַח עַד עוֹלָם" – הצדקות שעושה האדם מביאות לו שלום ושלווה בחייו.

את המעשה המדהים הבא סיפר בעל המעשה בכבודו ובעצמו: "שלום, שמי גיל דניאל, אני מתגורר בירושלים, ושם אף נמצא מקום עבודתי בבניין חברת 'בזק'. אצלנו בעבודה מקבלים כל עובדי הארגון הפסקת צהריים של כשעה, בהם ניתנת לנו האפשרות לאכול משהו ואף לנוח קמעא.

את הפסקת הצהריים שלי אני פותח באופן קבוע ביציאה אל מאפית 'חבה' בשוק מחנה יהודה, שם אני קונה באופן קבוע 3 פיתות, במחיר של 33 אגורות לפיתה (דאז), כשאת האגורות הנותרות מהעודף אני משלשל לצדקה. משם אני עושה את דרכי אל כולל 'חדוות חיים' בנחלאות, שם אני אוכל את הפיתות ולומד תורה עד לסיום ההפסקה.

והנה, לפני 19 שנה בערך, בעת אשר הגיעה שעת הפסקת הצהריים, אני מכניס את היד לארנק וראה שאין עליי כסף. הדבר היה כמעט בלתי אפשרי, שהרי בכל יום אני מכין שקל בצד לצורך קניית הפיתות, על כן חיפשתי שוב בכיסיי על מנת לאתר את השקל האבוד. הפכתי את הכיסים אך למרבה הצער לא מצאתי אותו – השקל שהכנתי מהבוקר פשוט נעלם.

ההמשך בעמוד הבא.

אסור לעיין בעלון זה בשעת התפילה, נא לשמור על קדושת העלון (גניזה).

המשך לפרשת: בהעלותך

הייתי קצת בצער מכל הענין, שכן הבנתי שבמצב הזה לא תהיה לי ארוחת צהריים באותו יום.

אני זוכר זאת כאילו היה זה אתמול. עשיתי את דרכי מבניין 'בזק' כשאני רעב ביותר, אך לא ויתרתי על הלימוד בכולל גם במצב שכזה. נכנסתי לישיבה, ומכיוון שאותם ימים היו ימי בין המיצרים, ישבתי על הקרקע והתחלתי באמירת תיקון חצות, אשר קיבלתי על עצמי באותו שבוע לומר.

והנה, דקות ספורות לאחר שהתחלתי באמירת תיקון חצות, אני שומע פיצוץ עז ביותר, ולאחריו פיצוץ חזק נוסף שהגיע מכיוון השוק. אני וחברי בכולל לא הבנו מה קרה והמשכנו באמירת התיקון.

והנה, לא עוברות כמה שניות ואנו שומעים קולות המולה – משטרות, אמבולנסים, רכבי הצלה ומסוקים שהתזנקו למקום. הבנו כי קרה משהו נורא, ואכן מיד התפרסמה הבשורה הקשה כי אירע פיגוע משולב בשוק מחנה יהודה של כמה מחבלים שהתפוצצו בשני יעדים שונים. "היכן אירעו הפיצוצים?", שאלתי בבהלה. ואז נודע לי גודל הנס הנורא – המחבל הראשון פוצץ עצמו סמוך ממש לדוכן הפיתות של מאפיית 'חבה,' בדיוק לפני כמה רגעים, שזהו הזמן המדויק להפליא בו אני תמיד מתעכב לקנות פיתות. שמעתי זאת וצמרמורת אחזה את גופי. ידעתי כי ה' עשה לי נס גלוי ושמר עליי, והחלטתי להכניס את היד לכיס ולחפש את השקל. וראו איזה פלא, מיד כשהכנסתי את היד לכיס, ללא כל קושי, מצאתי את השקל האבוד לקניית הפיתות. השקל התחבא בתוך הבטנה של הכיס, כשאני מבין כמה ה' הרחמן הציל אותי ממוות בטוח.

איני יודע במה זכיתי לכך, אך להערכתי הוא בזכות העודף הקבוע של עשר האגורות אותם אני מקבל תמיד מקניית הפיתות, אותו אני מוסר בקביעות לצדקה, הוא זה שהציל את חיי ושמר עליי". (מגזין 'הידברות').

כותב הרמב"ם (הלכות מתנות עניים,י): "לעולם אין אדם מעני מן הצדקה ואין דבר רע ולא היזק נגלל בשביל הצדקה שנאמר והיה מעשה הצדקה שלום, כל המרחם מרחמין עליו שנא' ונתן לך רחמים ורחמך והרבך.

שיחת מוסר שנאמרה בהיכל ישיבת "חכמה ומוסר" ע"י מורנו ראש הישיבה והכולל.

השיחה נאמרה בהקשר לספר "שערי תשובה". שער ג פרק: ע"ז.

יש הורים שנלחמים עם הילדים שלהם שיעשו רע, והילדים נלחמים איתם הפוך, לעשות טוב. אתה רואה הורה שהוא צדיק יסוד עולם, שהוא מחנך את הילדים שלו שיהיו טובים, ומאידך, הורה מחלל שבת רח"ל וכו' והוא רוצה לקחת את הילד שלו מהישיבה לחלל שבת וכו' והילד נלחם איתו עם כל הכח!... אתה יושב המום עם שתי התמונות האלה.

יש חשבונות שמים, אנחנו לא יודעים איזו זכות מתגלגלת שם, אולי הזכות של הסבא, או הזכות של האבא של סבא, מי יודע מה מתגלגל שם.

לפעמים שיך, שזה מה שמחזיק את הילד, דוקא בגלל שההורה מתנפל עליו, זו הסיבה שמחזיקה אותו ללמוד בישיבה, ברגע שההורה יפסיק להלחם עם הילד, הילד בעצמו ירד ברוחניות, היראת שמים שלו תרד לאט לאט, הדקדוק שלו במצוות ירד. דוקא בגלל המלחמה בין ההורה לילד, זה מחזק את הילד להמשיך הלאה לעלות ברוחניות.

היתה הוראה של הגדולים לגבי החילוניים ברכסים, בדברים מסוימים, לא לריב איתם, לא להתוכח איתם. הגדולים אמרו שבמשך הזמן המתח ישקע לבד, וכך היה באמת באותה תקופה הם היו עושים מעשים כדי להכעיס, הם היו צולים בשר בשבת וכו'.

שייך הרבה פעמים שהילד מחזיק מעמד דוקא בגלל שאביו רב איתו.

האבא אומר לו: 'היה חילוני'.

הבן עונה לו: 'לא', אני אהיה דתי'!

האבא אומר לו: 'אל תלמד'!

הבן עונה לו: 'אני כן ילמד'!

ברגע שהאבא יפסיק להגיד לו 'אל תלמד' שיך שהבן יפסיק ללמוד.

אל תחשבו שזה קורה רק לאחרים, באו נבדוק את עצמנו. כשהאישה פתאום מציעה בבין הזמנים ש'צריך לצבוע את הבית', פתאום הוא מתחזק נגדה, ומכין לעצמו מסכת ללמוד. אבל אם היא היתה אומרת לו, שבבין הזמנים הזה אין לי משהו מיוחד שאני רוצה ממך שתעשה בבית. תראו שהוא אומר, נלמד בנחת את הסימן הזה ואת הסעיף הזה, נעיין פה ונעיין שם, אבל אין לו תוכנית לימודית.

הרבה פעמים התוכנית הלימודית שלו נולדת מחמת התוכניות שלה. הוא אומר לעצמו, אה... רגע... יש לך תוכנית לקחת לי את הזמן, גם לי יש תוכנית לימודית לנצל את הזמן!...

וזה מצוי מאוד אצל היהודים. לפעמים לוקחים חילוני לשמד ואומרים לו: 'היה נוצרי! אתם תראו שפתאום הוא מוכן למות על 'קידוש השם'. שואלים אותו, 'מה קרה לך? הרי אתה בעצמך היית נוסע בשבת רח"ל, לא מניח תפילין, לא נוטל לולב, לא אוכל מצה, ואיך א"כ אתה מוכן עכשיו למות על 'קידוש השם'!?

מסבירים כך, ברגע שבאים לקחת מהיהודי את 'היהדות' אז מתנוצץ בקרבו הניצוץ 'היהודי'!...

אני חושב שמבחינה מסוימת החילונים מחזיקים אותנו. ע"י שהם נלחמים בנו על כל מיני עניני דת **לדוגמא**, ניקח בחור ישיבה, ונאמר לו: 'שמע, אנחנו נגייס אותך!' הוא עונה: 'לא, אני לא הולך לצבא. אני אלמד...' אם היו אומרים לו: 'מי שרוצה ללכת לצבא ילך, ומי שלא ירצה לא ילך לצבא', אני מבטיח לכם שחלק היו מגיעים לשם...

הרבה פעמים יש מקרים כאלה, שמשפחה חרדית בתוך סביבה חילונית החזיקה מעמד יותר. זו לא הוראה כללית, ודאי לא, אבל שיך, שמכין שהם נמצאים כל הזמן בעימות עם הסביבה החילונית שלהם, ע"י כך הם הצליחו להתרומם.

וברגע שהם עוברים לסביבה חרדית הם יורדים ברוחניות, אני מכיר משפחה כזאת. בסה"כ הם הבינו שזו טובת הילדים לעבור מהסביבה החילונית. (אני לא מדבר על הילדים, אני מדבר על ההורים), ההורה בעצמו אמר לי, שהוא הרגיש ירידה.

ההמשך יובא בעוד שבועיים אי"ה.

בס"ד

מצא את המסתתר

לפרשת							נשא						
מצא 18 מילים בלבד בתפזורת. במאונן, במאונך ובאלכסון.							מצא מימרה מסתתרת .						
ב	צ	ל	א	ו	י	צ	ב	ל	ל	ב	ל	ל	ל
ז	ש	ל	ה	מ	ת	ל	ג	ע	ע	ג	ל	ת	צ
צ	ח	ל	ב	ר	י	ו	ת	צ	צ	ת	ו	י	ה
ד	ט	מ	ע	ל	ב	ו	נ	ה	ה	נ	ו	ב	ל
ב	א	ש	ל	צ	ז	ל	מ	ב	ב	מ	ל	ז	צ
ז	ת	ו	ר	ה	ד	ר	ש	צ	צ	ש	ר	ד	ה
ש	כ	ל	צ	ל	ר	ע	ל	ז	ז	ל	ע	ר	ל
ת	ו	צ	מ	י	ר	פ	צ	ב	ב	צ	פ	ר	י
ת	פ	ש	א	י	נ	ו	ז	פ	פ	ז	ו	נ	י
י	ע	ו	ס	ק	פ	צ	ב	נ	נ	ב	צ	פ	ק
מ	צ	ל	ב	ת	ו	ר	ה	ו	ו	ה	ר	ו	ת
ה	ת	נ	ק	ר	א	ח	פ	ש	ש	פ	ח	א	ר
פ	צ	נ	ז	ו	פ	ל	נ	ח	ח	נ	ל	פ	ו
ל	ב	ש	ע	צ	ב	ת	צ	נ	נ	צ	ת	ב	צ
צ	ת	פ	ר	נ	ר	ר	ג	כ	כ	ג	ר	ר	נ
פ	מ	ק	פ	א	ע	ד	ב	פ	פ	ב	ד	ע	א
ל	י	ו	ל	ו	ל	ש	ז	צ	צ	ז	ש	ל	ו
ק	מ	ש	צ	פ	ש	צ	פ	נ	נ	פ	צ	ש	פ
צ	י	ל	ב	ד	נ	י	מ	ע	ע	מ	י	נ	ד
ה	פ	ו	נ	ת	פ	ל	צ	פ	פ	צ	ל	פ	ת

גדל	פרנס	שנער
רקיק	תנופה	שוק
מצות	סלת	חילת
כבש	ימים	תמימה
חטאת	שש	נגלת
צב	נחשון	עמינדב
נתנאל	צרעה	מדרי

האם מצאת את המשפט:

אוי להם לבריות מעלבונה של תורה שכל מי שאינו עוסק בתורה נקרא נזוף

מאת : אבות ו ב

לשון קשורה

שאלו חכמים: "מהו העוון המגדיל ומרבה את עוונותיו של אדם עד לשמיים יותר מכל עוון אחר?", היודעים אתם?... עונים חז"ל (ערכין טו) ואומרים: "המספר לשון הרע מגדיל עוונותיו עד השמיים." אך נשאלת השאלה מדוע חמור כל כך לשון הרע עד אשר הוא מרבה את עוונותיו של אדם עד לשמיים?...

עונה ה'חפץ חיים' ואומר: "כל מילה ומילה של לשון הרע היא חטא ועבירה בפני עצמה, ואין כל השיחה נחשבת כעוון אחד, אם כן, צא וראה, אדם האומר עשר מילים של לשון הרע על חברו כמה פעמים ביום אוסף מאות ואלפי עוונות ביום אחד.!"! כמה חמור?!

את המעשה המדהים הבא סיפר אחד ממפיצי העלון באיזור 'בני ברק': "היה זה לפני כשלושה שבועות, בשלהי חודש אייר. בשעה טובה ומוצלחת התבשרנו בבית החולים כי נולדה לנו בתנו השניה בחסדי ה'.

והנה, יום למחרת, אנו מבחינים כי התינוקת הרכה אינה מצליחה לאכול כדבעי, ועל כן היא מרבה לבכות ומתחננת שוב ושוב לקבל את מזונה.

לנו, ההורים נגרם צער וקושי רב לראות אותה סובלת ומצטערת ופנינו מיד אל צוות הרופאים לקבלת ייעוץ ועזרה. האחות הראשית ניגשה אלינו ובדקה את התינוקת, והנה, לאחר סריקה קצרה, היא קראה בקול: "הנה, הביטו וראו – היא נולדה עם 'לשון קשורה' חמורה בדרגה .3"! לידת תינוק עם לשון קשורה, פירושה שהתינוק נולד עם לשון המחוברת אל משטח הלסת התחתון, ולכן הוא אינו מצליח להזיז את הלשון לכל עבר כרצונו, אלא לשונו דבוקה וקשורה ללסת, כך שהדבר מקשה עליו לבצע פעולות שכל אדם רגיל עושה בטבעיות כאכילה ודיבור וכדומה.

כמה צריך להודות לה' שאנו מזיזים את הלשון בחופשיות ומצליחים לדבר ולאכול כרגיל, ולא חשים שהלשון שלנו חסומה וקשורה.

היינו המומים וכאובים למשמע הבשורה, אך הודינו לה' שמלבד זאת נולדה הילדה בריאה ושלימה.

"אל חשש", ניסתה האחות הראשית להרגיע אותנו, "ישנם תינוקות רבים שנולדים עם לשון קשורה, אך ע"י ניתוח קל ב"ה הכל יסתדר." הדבר לא עודד אותנו כלל, שהרי ניתוח באיזור כזה לתינוקת רכה, אינו דבר פשוט כלל.

ישבנו עם בני המשפחה וניסינו לחשוב מדוע אירע לנו כדבר הזה, "בוודאות, זה רק בגלל עין הרע", טען אחד מהיושבים כשהוא בטוח על עמדתנו, אך אנו דחינו את דבריו מיד ואמרנו: "הלא ה' הוא האלוקים אשר עשה, עושה ויעשה לכל המעשים, ואם הוא הביא לנו זאת, כנראה שהוא רומז לנו משהו מדוע מאיתנו דבר מה."

ואז לאחר מחשבה קצרה אמרנו יחד: "הרי מידה כנגד מידה לא בטלה מן העולם, ואם לבתנו יש בעיה בלשון, כנראה שמשמיים מרמזים לנו, יש לנו בעיה עם הלשון הרע שלנו, עם הדיבורים שלנו על הסובבים, כך שה' רוצה שנקשור את לשוננו ולא נדבר על אחרים בדברי רכילות ולשון הרע."

החלטנו מיד כי עלינו להתחזק בשמירת הלשון ובשמירת האוזניים משמיעת לשון הרע, על מנת שתהיה רפואה שלימה לבתנו, בתפילה שתעבור את הניתוח בהצלחה ובקלות, ותהיה כאחד האדם.

לאחר שבוע, הגענו אל רופא – מנתח מיוחד העוסק במקרים מיוחדים שכאלה כשאנו מרבים להתפלל להצלחת הניתוח ולרפואת הילדה הרכה.

הרופא תפס את התינוקת ופתח את פיה, הוא הביט פנימה היטיב למשך כמה רגעים ושתק בלא לומר מילה.

"האם קרה משהו?", ניסינו להבין, אך הרופא המומחה הביט פנימה שוב לעומק, ואז אמר בהכרזה: "אני מצטער, אבל הילדה בריאה ושלימה לחלוטין – אין לה לשון קשורה, הלשון שלה רגילה לחלוטין."

"זה לא יכול להיות דוקטור", פנינו אליו, "בבית החולים בדקו היטיב וקבעו חד - משמעית כי הלשון קשורה ודבוקה, ואף הילדה לא הפסיקה לבכות והתקשתה לאכול במשך כמה ימים."

"אני מצטער", פנה אלינו הדוקטור, "אך בדקתי כעת את הלשון כמה וכמה פעמים ואני יכול לומר לכם רק דבר אחד- הלשון שלה משוחררת ורגילה לחלוטין", פסק בסיום דבריו.

התרגשנו עד למאד והודינו לה' על ניסיו ונפלאותיו אשר גמלנו, וריפא את הלשון של בתנו בעבור שהבנו כי הוא דורש מאיתנו להתחזק בשמירת הלשון והאוזניים, ומיד אחר שרק קיבלנו על עצמנו להתחזק בשמירת הלשון והשתדלנו לדחות אנשים שהחלו לדבר עימנו לשון הרע, מיד ראינו ישועה.

קרובי המשפחה ששמעו זאת התרגשו עד למאד וביקשו מאיתנו לפרסם זאת בעלון, על מנת להראות כי יש דין ויש דיין, והכל בא בחשבון."

וכבר הבטיח ברישׁ גלי הרב דן סגל ממנצ'סטר ואמר: "מעולם לא ראינו בית או משפחה שקיבלו על עצמם ללמוד שתי הלכות לשון הרע ולא ראו איזו ישועה בדבר שהיו צריכים"!.

וכך הורתה הרבנית קנייבסקי זצ"ל לכל דורשת לישועה, ונשים רבות שקיבלו זאת על עצמן העידו כי אכן התגשמה ישועתם בדבר שהיו זקוקות לו מאד!

כה גדול עוון לשון הרע עד שגילה הקב"ה שהוא שקול כשלושת העבירות החמורות שבתורה.

ואם כה גדול עונשו, אזי כמה גדול הוא שכרו של המתגבר ומקדש את פיו, ששכרו הוא גדול ומיוחד לאין שיעור ותכלית ומקבל שכרו כבר בעולם הזה.

א. ברכת שנתן מחכמתו וכו' על חכמי אומות העולם

סעי' ז', שו"ע: הרואה חכמי אומות העולם וכו' שחכמים בחכמות העולם אומר בא"י אמ"ה שנתן מחכמתו לבשר ודם. ובמ"ב (סק"י) בשם הפמ"ג שצריכים להיות בקיאים בשבע חכמות העולם, ואלו הם: הגיון (דקדוק ונועם המליצה ודברי צחות), חשבון (מתימתיקה, גאומטריה, אלגברה), שיעור (גאוגרפיה, צורת הארץ), רפואה (ובכללה חכמת הטבע, צמחים ומחצבים), ניגון, אלקות (הכרת בורא עולם, הסטוריה וכדו'), כישוף (איצטגנינות, חוזים בכוכבים שמהם נולד חכמת קסם וכישוף).

והנה, עפ"י זה אין מצוי כלל חכם מופלג כזה, ואף אם נאמר שהכוונה שיהיה בקי באחת משבע החכמות, צריך שיהיה שומר שבע מצוות בני נח, וכיון שאין זה מצוי בימינו, לכן לעולם אין לברך ברכה זו בשם ומלכות.

ב. ברכת שנתן מכבודו וכו' על ראיית מלך או מלכה

סעי' ח', שו"ע: ועל מלכי אומות העולם אומר ברוך שנתן מכבודו לבשר ודם. ועפ"י הסבר הפוסקים בהלכה זו, אין צריך שיראה את פרצוף המלך ממש, אלא כל שרואה את המלך בתפארתו לבוש בבגדי המלכות ושומרי ראשו ופמלייתו סביבו בבגדים מיוחדים ובכלי זיינם וכו', והוד והדר נשקף לעין כל רואה, אזי יש לברך ברכה זו בשם ומלכות, ולכן גם על מלכה אפשר לברך ברכה זו, כיון שאין צריך לראות דמותה ממש.

ולפי"ז אם אין המלך או המלכה לבושים בבגדי המלכות ואין הם בליווי הפמליא המכובדת והידועה של המלכים, אין מברכים עליהם ברכה זו, אף אם רואה אותם להדיא ואף אם נפגש עמם פנים בפנים.

ועל ראיית מלך ופמלייתו בתמונות, ואף בשידור חי, אפילו מתרשם מאד ממראה עיניו, אין מברכים, כי לא נתקנה הברכה אלא בפגישה מוחשית עם המלך ופמלייתו שאז הנפש מתפעלת ומרגישה היטב בכבוד המלך, ואפילו עומד מרחוק, כל שרואה את המלך ופמלייתו (ואפילו נעזר ע"י משקפת) מברך ברכה זו.

ג. ברכה על ראיית נשיאים, ראשי ממשלות ושאר ראשי שלטון

מ"ב סקי"ב: השלטונים שאין עול מלך עליהם לשנות דבריהם וזן והורג במשפט מברך עליהם. והיינו כי אין צריך שיקרא דווקא בתואר מלך כדי לברך ברכת שנתן מכבודו לבשר ודם, אלא אפילו שמו ותוארו בכל תואר שיהיה, אם מושל על בני מדינתו באופן שבסמכותו גם לדון ולהרוג מברכים עליו ברכה זו.

ופוסקי זמננו כתבו לדון בענין המלכים והנשיאים במדינות שונות אשר כפופים הם למערכת המשפט של המדינה, ואין בסמכותם לדון ולהרוג, אבל בידם האפשרות לתת חנינה או לדחות בקשת חנינה, ורבים הסכימו שאפשר לברך עליהם ברכת שנתן מכבודו לבשר ודם, ובפרט כשכל החוקים והמשפטים אשר מחליטים מערכת השלטון והמשפט של המדינה צריך לקבל את אישורו וחתימתו של המלך או הנשיא.